

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **A. A.**, zast. Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, čj. OAM-658/ZA-ZA05-ZA17-PD1-R2-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 10. 2020, čj. 32 Az 28/2018-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Pavlíně Zámečnickové, advokátce, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 6 800 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutími ze dne 10. 2. 2015 byla žalobkyni udělena doplňková ochrana podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť jí v zemi jejího původu hrozilo nebezpečí vážné újmy. Konkrétně žalovaný shledal, že bezpečnostní situace v zemi původu žalobkyně (Ukrajina) je nepřehledná a nelze vyloučit možnost šíření nepokojů v zemi. Vnitřní přesídlení podle žalovaného v danou dobu nepřicházelo v úvahu; tato možnost byla bezpečnostně komplikovaná.

[2] Dne 3. 1. 2017 podala žalobkyně žádost o prodloužení doplňkové ochrany. Uvedla, že se bojí o svůj život, neboť konflikt na Ukrajině stále pokračuje.

[3] Rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 10. 2018 nebyla žalobkyni podle § 53a odst. 4 zákona o azylu prodloužena doplňková ochrana. Žalovaný uvedl, že na Ukrajině je již situace stabilizovaná, ozbrojený konflikt probíhá pouze na určitém území. Žalobkyně pochází z města Mariupol v Doněcké oblasti. Toto město ovšem není okupovaným územím. V Doněcké oblasti dochází k ozbrojeným konfliktům na linii dotyku mezi znepřátelenými stranami. Rodina žalobkyně v Mariupolu stále žije. Pokud by se nechtěla žalobkyně vrátit do svého města, může se vrátit na jinou část Ukrajiny. Situace na Ukrajině od roku 2014 doznala změny a vnitřní přesídlení je možné.

[4] Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu ke krajskému soudu, který ji v záhlaví

označeným rozsudkem zamítl.

[5] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Podle stěžovatelky se krajský soud dostatečně nevypořádal s námitkou, že žalovaný při rozhodování neporovnal okolnosti, za kterých jí byla doplňková ochrana předchozím rozhodnutím udělena, s okolnostmi danými při rozhodování o jejím prodloužení. Žalovaný pouze konstatoval, že situace na Ukrajině od roku 2014 dosáhla trvalých a zásadních změn. Neuvedl však, v čem tyto změny spočívají (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2019, čj. 4 Az 53/2018-37).

[6] K vnitřnímu přesídlení stěžovatelka uvedla, že žalovaný ani krajský soud se nezabývali otázkou, zda konkrétně stěžovatelka má reálné možnosti čerpat finanční podporu, získat bydlení či najít práci atd.; omezili se pouze na uvedení zákonné úpravy vztahující se k vnitřně vysídleným osobám. Stěžovatelka podotkla, že pokud žalovaný zlehčuje závažnost situace tím, že její rodina nevyužila možnosti vnitřního přesídlení, jedná se o ničím nepodloženou spekulaci. Žalovaný k otázce vnitřního přesídlení neshromáždil dostatek podkladů a nedostatečně zjistil skutkový stav. S touto námitkou se krajský soud také řádně nevypořádal.

[7] Stěžovatelka v žalobě namítla, že seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí bylo provedeno bez přítomnosti tlumočnicka. Při tomto úkonu byly navíc stěžovatelce kladeny otázky, které nesouvisely se seznámením s podklady pro vydání rozhodnutí. Stěžovatelka dala souhlas pouze k tomu, aby seznámení s podklady pro rozhodnutí proběhlo v českém jazyce.

[8] Stěžovatelka navrhla, aby NSS rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný považuje své rozhodnutí i napadený rozsudek za správný a zákonný, stejně tak neshledává jakékoli pochybení v řízení před vydáním těchto rozhodnutí. Upozornil na to, že přijatelnost kasační stížnosti nemůže být založena na tom, že krajský soud nepřivědčil žalobní argumentaci a ztotožnil se s jeho závěry. V podrobnostech žalovaný odkázal na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Uvedl, že se krajský soud dostatečně vypořádal se všemi námitkami a zjistil skutkový stav, napadený rozsudek je nadto podložen ustálenou judikaturou. Navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

[10] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[11] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[12] NSS se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. K otázce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí viz např. rozsudky NSS ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004-74; a ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). NSS k tomu uvádí, že krajský soud se nejprve v napadeném rozsudku zabýval přezkoumatelností rozhodnutí v obecném smyslu (s. 5 – 7 napadeného rozsudku). V obecné rovině dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné. Dále uvedl, z jakých důvodů byla dříve stěžovatelce udělena doplňková ochrana (bod 40), a konstatoval, že bezpečnostní situace na východě Ukrajiny, odkud pochází stěžovatelka, není uspokojivá, ale na rozdíl od dřívějšího rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany se situace změnila ve vztahu k vnitřně vysídleným osobám. Ke shodnému závěru dospěl i žalovaný. Z napadeného rozsudku

pokračování

je tedy zřejmé, že se krajský soud ztotožnil se závěry žalovaného ohledně změny poměrů na Ukrajině. Z toho implicitně vyplývá, že se žalovaný s porovnáním okolností v zemi původu nyní a v době udělení doplňkové ochrany zabýval a krajský soud v tomto ohledu neshledal žádné pochybení. Žalobní námitku v tomto smyslu tedy krajský soud neopomenul.

[13] K možnosti vnitřního přesídlení žalovaný odkázal na Informaci OAMP, Ukrajina - situace v zemi, ze dne 14. 9. 2018. Podle žalovaného je na Ukrajině zajištěna ochrana vnitřně přesídleným osobám, které jsou chráněny před diskriminací a nuceným navrácením a je jim zajištěn zjednodušený přístup k sociálním a ekonomickým službám. Žalovaný podotkl, že mezi vysídlení existují ohrožené skupiny (např. Romové). Mezi tyto skupiny stěžovatelka ovšem nepatří. Podle žalovaného je stěžovatelka mladá, zdravá a práce schopná, a proto by s vnitřním přesídlením neměla mít problém (str. 3 rozhodnutí žalovaného). Žalovaný se tedy dostatečně zabýval možností vnitřního přesídlení, vycházel z aktuálních zpráv o zemi původu, posoudil možnosti stěžovatelky. Toto posouzení je dostatečné. Stěžovatelka ostatně v tomto ohledu nic konkrétního nenamítala a pouze se omezila na obecná konstatování, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, aniž by uvedla, co jí konkrétně brání získat finanční podporu, bydlení atd. Za takové situace nelze vyčítat žalovanému, že se poměry stěžovatelky podrobněji nezabýval. Rovněž z napadeného rozsudku plyne, že podle krajského soudu žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav.

[14] K tvrzení stěžovatelky o nepodložené spekulaci žalovaného ve vztahu k její rodině, která stále bydlí v Mariupolu, NSS dodává, že rozhodnutí žalovaného bylo založeno na jiném nosném důvodu, a to, že se situace na Ukrajině změnila do té míry, že stěžovatelka nyní může využít institutu vnitřního vysídlení. Tato úvaha žalovaného tedy sama o sobě na závěrech a správnosti rozhodnutí ve věci stěžovatelky nemá vliv; jedná se o úvahu nad rámec důvodů tohoto rozhodnutí směřující pouze k „dokreslení“ situace.

[15] NSS nezpochybňuje, že situace na Ukrajině je nadále složitá. Zároveň ale nelze přehlédnout, že se značně liší od situace, v jaké se země nacházela v uplynulých letech. Proto stěžovatelka již nadále nespĺňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

[16] K námitce týkající se tlumočení konstatuje NSS následující. V protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí je uvedeno, že toto seznámení bylo se stěžovatelkou na její žádost ze dne 20. 9. 2018 provedeno v jazyce českém. V prohlášení o jazyce ze dne 20. 9. 2018 je ovšem uvedeno, že stěžovatelka žádá, aby řízení o udělení mezinárodní ochrany s ní bylo vedeno v jazyce českém, případně v jazyce ruském. Nelze tedy přisvědčit námitce stěžovatelky, že souhlasila, aby pouze seznámení s podklady rozhodnutí bylo provedeno v českém jazyce. Stěžovatelka v prohlášení o jazyce výslovně požádala, aby řízení bylo vedeno v českém jazyce (případně ruském). Pokud žalovaný vedl řízení o prodloužení doplňkové ochrany v českém jazyce, nedopustil se žádného pochybení.

[17] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[18] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[19] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[20] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátce, která byla stěžovatelce ustanovena usnesením NSS ze dne 19. 1. 2021, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Advokátka provedla ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za provedené úkony právní služby advokátce náleží mimosmluvní odměna ve výši 6 200 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátce náleží 6 800 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 9. dubna 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu